

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 03/01/2024

*****

TỈNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP HỌC PHẬT NGHI VẤN

BÀI 31: XUẤT GIA

Người học Phật, trong đó bao gồm cả người xuất gia, cần giữ được chữ “*Hòa*”, luôn thúc liễm thân tâm và triệt để làm theo lời dạy của Phật để chính mình làm ra một tấm gương. Ngược lại, nếu tu hành không tốt thì đọa lạc rất sâu.

Hòa Thượng nói: “*Người học Phật mang trên mình y phục của người tu nhưng ở trong gia đình thì bất hòa với người trong gia đình, ở trong đoàn thể thì bất hòa trong đoàn thể*”. Ngày nay đạo tràng nọ chê bai, không tán thán đạo tràng kia, luôn luôn tạo nên sự bất hòa.

Hòa Thượng sách tấn: “*Đáng lẽ chúng ta là người học Phật thì phải lấy chữ Hòa làm chính – Dĩ Hòa Vi Quý*”. Người ta có sai là việc của người ta, nếu mình có cơ hội thì khuyên nhủ. Không nên lên diễn đàn chê trách hay vạch lá tìm sâu. Đáng buồn là ngay những người học Phật mà còn không thêm nhìn nhau.

Hòa Thượng chỉ dạy: “*Chúng ta học Phật tu hành mà luôn luôn bất hòa như vậy ở gia đình thì phá hoại sự hòa hợp của gia đình, trong đoàn thể thì phá hoại sự hòa hợp của đoàn thể. Quả báo này đều ở trong địa ngục A Tỳ*”.

Ở thế gian, ngục 5, 10, 20 năm là còn có thể ra được. A Tỳ địa ngục cũng giống như ngục giam tử tù. Vô gián Địa ngục là hình phạt nơi đây không hề ngừng nghỉ mà diễn ra liên tục.

“*Người tu hành nhà Phật mà tu hành tốt chắc chắn sẽ thành Phật, thành Bồ Tát. Thành tựu này sẽ rất cao. Nếu tu hành không tốt thì đọa lạc rất là sâu,*” Ngài khẳng định. Tại sao vậy? Vì làm xấu đi hình ảnh Phật. Người thế gian chỉ cần nói: “*Người học Phật tham, sân như vậy ư?*” thì ta rớt xuống đáy. Nhưng nếu làm ra tấm gương “*Học vi nhân sư hành vi thế phạm*” thì thành tựu sẽ rất cao.

Hòa Thượng phân tích: “*Nếu chúng ta tu hành tốt, làm ra tấm gương tốt thì có thể duy trì Phật pháp dài lâu. Tự thân chúng ta cũng đã làm cho Phật pháp phát dương quang đại. Còn nếu chúng ta phá hoại đi hình tượng thì tội nghiệp này vô lượng vô biên*”.

Chúng ta đừng tưởng mình vô can mà cần phải ý thức rõ về việc này. Ngay một ý niệm thiện hay ác là thiên địa quỷ thần đã biết. Phật Bồ Tát còn thấy rõ hơn.

Do vậy, chúng ta phải thận trọng với khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình. Minh tu hành thế nào mà quỷ thần nhìn thấy lại muốn hại mình, oan gia trái chủ

kéo nhau đến báo oán. Mình phải khởi tâm thuần thiện thuần chánh, oan gia trái chủ sẽ đứng ở một bên nếu không giúp được. Còn nếu giúp được, họ sẽ làm Hộ Pháp.

Hòa Thượng nói rằng: **“Lòng người ngày nay không được như người xưa.”** Người xưa thuần lương chất phác. Nếu chúng ta gặp người như vậy đều cảm thấy rất vui thích. Họ có thể là người dốt nát, kém thông minh nhưng cái gì cũng thật.

Trong khi đó, ngày nay nhiều người giàu kiến thức thì càng tìm cách lấp liếm tội lỗi một cách tinh vi. Mình tưởng trời đất không biết hay sao? Cho dù trời không biết, đất không biết thì mình biết. Những người sống không thật thì không ai quý mến, sẽ tiêu hao hết phúc báu, sẽ không có kết quả tốt.

Hòa Thượng nói: **“Người chân thật học Phật thì đức hạnh, học vấn, đạo đức của họ, trời người đều cung kính. Vì sao vậy? Vì ngôn hành cử chỉ của họ làm mô phạm cho trời người.”**

Chúng ta là học trò của Phật thì cử chỉ, ngôn hành chắc chắn phải là tấm gương cho trời người. Nếu chúng ta là học trò Thánh Hiền thì cử chỉ ngôn hành của chúng ta sẽ làm tấm gương cho khắp nhân gian này.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật đời sống ăn mặc đi lại tất cả đều tùy duyên. Mọi sự tiếp nhận của mình phải đều nghĩ đến việc mang đi để bố thí cúng dường cho người khác.**

“Đừng bao giờ nghĩ đến việc giữ làm của riêng để hưởng dụng cho chính mình. Hằng ngày trong cuộc sống vừa đủ là được. Mọi cái dư ra mang đi cúng dường, chia sẻ cho người khác.” Hòa Thượng đang nói đến người xuất gia.

Chúng ta không xuất gia mà có đạo hạnh thì mọi sự cúng dường đến với mình cũng rất nhiều. Chúng ta nhớ đến Ngài Đạo Tuyên Luật sư tu hành tinh nghiêm mà ngày ngày được thiên nhân mang cơm đến cúng dường.

Vậy chúng ta nghĩ xem chúng ta tu hành, học Phật mà lại đang chướng ngại trùng trùng. Sự chướng ngại đây không đến từ bên ngoài mà chính ở nơi ta. Đó là do chúng ta không đạt được chữ **“Hòa”** như Hòa Thượng nói.

Hòa Thượng chủ trương ngày ngày đi khát thực. Ngay lúc lấy đồ ăn, mình dùng tâm thái gì, mình có lựa chọn, có chê bai không? Ngày xưa chúng tôi có một vị học trò mang đồ ăn lên núi, lên đến nơi thì hỏng, chua hết mà chú vẫn ăn.

Việc lựa chọn món ăn ngon, món ăn dở khác với việc mình chọn món ăn phù hợp cơ địa của mình ngày hôm đó. Chỗ này rất là vi tế, ngày ngày rất dễ phạm phải bởi việc ăn uống làm nhiều người hay khởi vọng tưởng phân biệt chấp trước.

Không chỉ với việc ăn uống, mà ngay cả khi làm công tác từ thiện phải xét đến **“cái ta”** có hiện hữu không, tức ta làm việc vì có lợi cho ta hay làm lợi ích cho chúng sanh? Việc thiện đó là chân thiện hay giả thiện hay thiện thiên lệch?

Nếu có tâm vọng tưởng phân biệt chấp trước và làm vì cái ta như vậy thì niệm Phật nhất định không thanh tịnh. Mọi sự mọi việc phải đẩy tâm mình lên như Hòa Thượng nói: **“Việc tốt cần làm nên làm không công không đức”.**

Hòa Thượng sách tấn: **“Chúng ta làm công tác giáo dục xã hội thì nhất định phải tường tận. Mỗi một vai trò của người học Phật là một vai diễn trong một vở kịch.**

“Mỗi một vai diễn phải đóng thật tốt để chúng ta là mô phạm như trên Kinh Hoa Nghiêm đã dạy Học vi nhân sư hành vi thế phạm.

“Chính mình phải thường kiểm điểm lại khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của mình có thể làm ra tấm gương tốt, làm ra mô phạm cho chúng sanh hay không?

“Nếu như không thể thì nhất định không nên làm thậm chí không nên nói, cũng không nên nghĩ. Cho nên ngày ngày phải nhớ đến tám chữ này: Học vi nhân sư hành vi thế phạm trên Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm Kinh. Những vị thiện tri thức trên hải hội Hoa Nghiêm đều là vì chúng sanh tác sư tác phạm (làm thầy và tấm gương tốt).”

Hòa Thượng cho biết thiện tri thức trong pháp hội mà Phật giảng Kinh Hoa Nghiêm đều làm ra tấm gương tốt, chuẩn mực tốt cho chúng sanh nói theo. Mỗi chúng ta đều có thể làm được, nhưng do không được nhắc nhở nên chúng ta làm theo tập khí của mình. Nếu được nhắc, dần dần chúng ta sẽ tốt lên.

Phải thật làm thì sẽ làm được. Chỉ sợ chúng ta không chịu làm, làm một thời gian rồi lại thay đổi vì cảm thấy mình bị thiệt thòi. Hòa Thượng từng nói: **“Chẳng phải các bạn học Phật là tình nguyện phát tâm làm người thiệt thòi hay sao?”** Mọi tiện ích mình dành cho người còn mọi thiệt thòi thì mình nhận. Chúng tôi thấy mình luôn là hưởng phước. Người ta từ chối làm việc thì mình làm. Đây là cơ hội tu phước. Tuy vậy, ngay ý niệm làm để có phước chúng tôi cũng không có ý niệm này.

Do đó, luôn phải nhớ đến tám chữ: **“Học vi nhân sư hành vi thế phạm”**. Muốn vậy, chúng ta phải nhận thức được rằng tập khí phiền não xấu ác của mình rất sâu dày nên mau chóng thúc liễm thân tâm, tuân thủ giáo giới của Phật và Cổ Thánh Tiên Hiền.

Cứ an trú trong giáo giới này mà đối nhân xử thế, đối người tiếp vật, hành động tạo tác thì sẽ góp phần bớt đi sai lầm hoặc nếu có sai lầm thì bớt đi độ nghiêm trọng.

Vì sao có sai lầm? Vì chúng ta chưa triệt để học tập và làm theo lời dạy của Phật, Thánh Hiền. Nếu triệt để thì thành tựu. Người thế gian, sai lầm ngày càng nghiêm trọng là vì họ chỉ làm theo tập khí phiền não và theo cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chính mình.

Bản thân mỗi chúng ta được xếp vào hàng **“bồ cứu bất đắc dĩ”** tức là bồ túc, cứu vớt bất đắc dĩ vì mọi thứ đều muộn màng nên rất khó khăn. Phải nhận thức sâu sắc việc này thì mới còn kịp.

Chúng ta từ khi sinh ra đều không nhận được sự giáo dưỡng như Thánh Hiền xưa từng dạy. Dân gian có câu **“Dạy con từ thuở còn thơ, dạy vợ từ thuở ban sơ mới về”**.

Người xưa nói: **“Tiên nhập vi chủ”** cái gì vào trước sẽ là chủ. Chúng ta để tập khí phiền não vào trước quá sâu quá dày đến lúc trở thành thói quen thì thay đổi cực kỳ khó.

Người xưa dạy có trình tự trong giáo dục gồm: Ấu niên dưỡng tánh (0-3 tuổi), Đồng niên dưỡng chánh (4-13 tuổi), Thiếu niên dưỡng chí (13-30 tuổi) và Thành niên dưỡng đức (sau 30 tuổi).

Dưỡng tánh tức khi trẻ vừa có mặt trên cuộc đời là cho trẻ tiếp cận với những hình ảnh tốt đẹp, điều thiện lành để nuôi dưỡng tánh đức vốn có trong trẻ. Đến lúc tuổi già mới dưỡng tánh thì mọi tập khí đã thành thói quen, gần như vô phương giáo dục.

Khi trẻ nhỏ đã qua tuổi vàng mới giáo dục thì không còn là giáo dục sớm, mọi việc giáo dục đều rất khó khăn. Có thể có kết quả là con cái bất tuân, phản loạn trái nghịch vô nghì hoặc học trò thì phản thầy.

Tất cả đều là do không xem trọng giáo dục từ ban đầu. Như thầy Thái Lễ Húc từng nói rằng người có học hàm học vị mà không biết tư cách làm người thì người đó có đáng để ca ngợi không? Trải qua dòng lịch sử của con người từ ngàn xưa đến hiện tại và mai sau, nếu không xem trọng giáo dục thì mọi việc càng trở nên nghiêm trọng.

Đã 3000 năm trôi qua kể từ khi Phật tại thế, căn tính chúng sanh hiện tại hiểm độc hơn rất nhiều nên chuyện trò phản nghịch thầy là chuyện bình thường.

Bình thường vì điều này đã được thị hiện khi Phật còn tại thế. Đó là Lục Quân Tỳ Kheo và Đề Bà Đạt Đa luôn gây chướng ngại cho Phật. Phật thì vô cầu nhưng Đề Bà Đạt Đa muốn thay Phật lãnh đạo tăng đoàn. Các vị ấy là Bồ Tát thị hiện cho chúng sanh thấy mà cảnh giác rằng những việc tương tự như vậy sẽ xảy ra.

Những học trò phản nghịch ngày nay không hề thúc liễm thân tâm nên bị chi phối bởi “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”. Xét sâu xa thì lý do chính là họ không được dạy. Cách nhìn này giúp chúng ta sẽ có cảm thông từ đó khởi lên được tâm bao dung và tâm tha thứ. Nếu không chúng ta rất khó mở lòng vị tha. Cho nên, mọi sự sai trái trong mọi phương diện cuộc sống đều do không chú trọng đến giáo dục sớm. Giáo dục trễ gần như hiệu quả không cao./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!